

Inleiding

Deze module biedt een overzicht van de meest gebruikte manoeuvres voor het aankomen en afvaren. Het doel van deze module is het zelfstandig kunnen bepalen welke manoeuvre wanneer wordt gebruikt. Iedere manoeuvre wordt in een afzonderlijke module uitgewerkt.

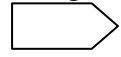
Deze module is uniek, omdat het de volledige problematiek van het aankomen en afvaren overzichtelijk terugbrengt naar slechts vier basis manoeuvres. Door het bestuderen van deze vier manoeuvres leer je veilig en gecontroleerd aanleggen en afvaren in vrijwel alle situaties.

Voor het aankomen volstaan twee manoeuvres voor vrijwel alle mogelijke situaties:

- De **sliplanding** voor het aankomen aan hogewal en langswal;
- De **top-en-takel** manoeuvre voor het aankomen aan lagerwal en langswal.

Voor het wegvaren volstaan de manoeuvres:

- **Stilligend hijsen** van de zeilen;
- **Varend hijsen** van de zeilen aan *lagerwal*;

In de tekeningen worden twee typen bootjes gebruikt. De blauw ingekleurde bootjes geven aan dat de zeilen zijn gestreken. Het sterretje geeft het moment aan waarop de zeilen worden gehesen of gestreken. De witte bootjes geven aan dat de zeilen zijn gehesen.

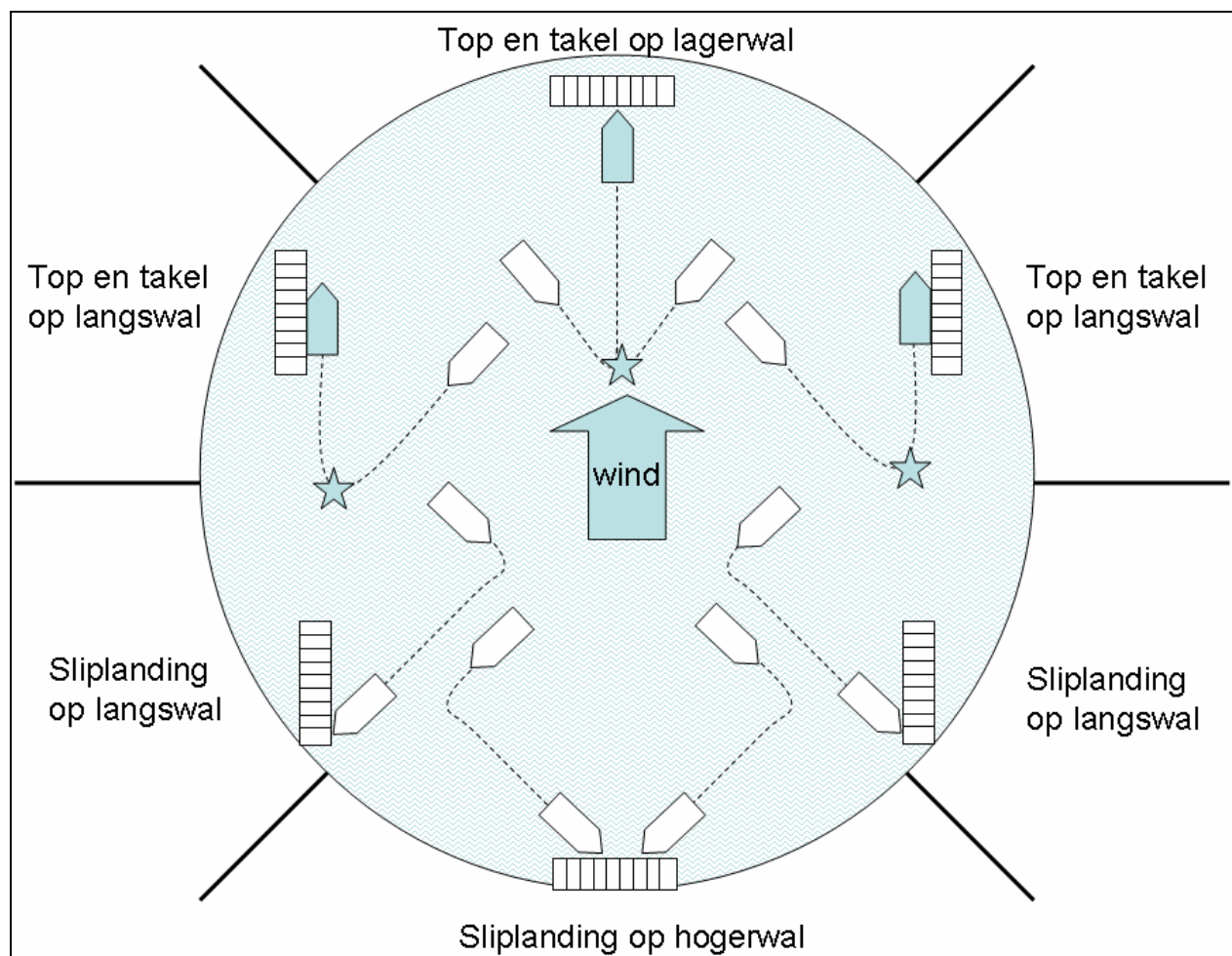
De cirkel, die het vaarwater markeert, is ingedeeld in “partjes”. Deze partjes bepalen welke manoeuvre kan worden uitgevoerd voor het aankomen op en afvaren van een punt (steiger) op de cirkellijn binnen dit partje.

Aankomen

De top-en-takel manoeuvre is gebaseerd op de eigenschap dat een schip zonder zeil altijd met de wind mee dobert. Door op een aan-de-windse koers het grootzeil te strijken kunnen we, in eerste instantie alleen op het fok en later geheel zonder zeilen (top en takel), naar de plek van bestemming dobberen.

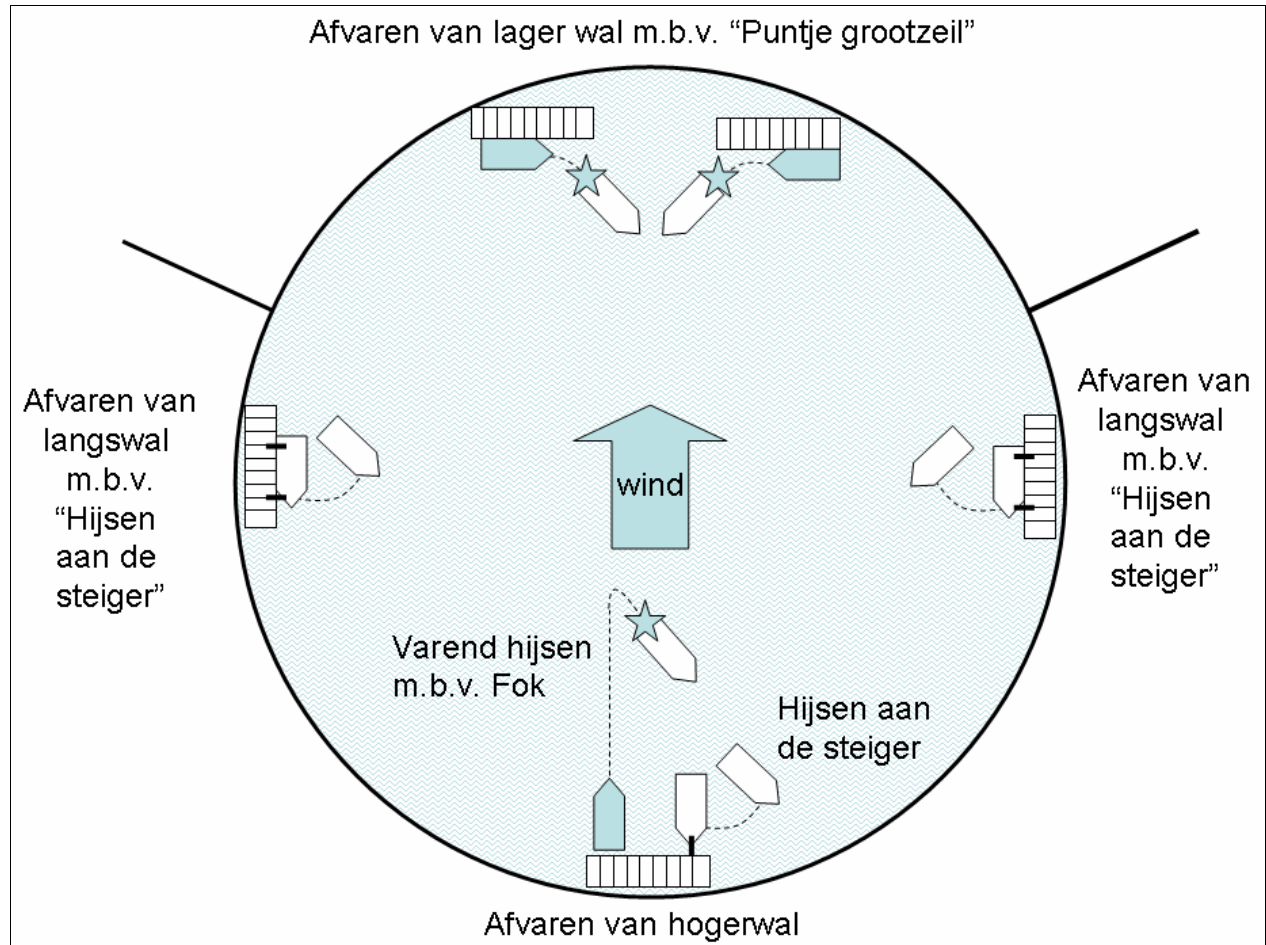
De sliplanding is gebaseerd op de eigenschap dat we op een aan-de-windse koers de snelheid van het schip volledig kunnen controleren door de zeilen aan te trekken (gas te geven) of te laten vieren (gas los te laten).

De methode van “kop-in-de-wind” (ook wel opschieter genoemd) is een ongecontroleerde methode en vereist zeer veel ervaring om deze nauwkeurig uit te voeren. Deze manoeuvre kan bijna altijd vermeden worden en getuigd in de meeste gevallen van onvakkundigheid.

	Toestand: Gestreken zeilen
	Toestand: Gehesen zeilen
	Actie: Zeilen strijken

Afvaren

	Toestand: Gestreken zeilen
	Toestand: Gehesen zeilen
	Actie: Zeilen hijsen

Voor het afvaren maken we bij voorkeur gebruik van het stilligend hijsen van de zeilen aan de steiger. We zoeken een vast punt (bijvoorbeeld een bolder) op de steiger waar de boot met de kop in de wind blijft liggen. We kunnen dan op ons gemak de zeilen hijsen, terwijl de boot nog vast ligt.

De lagerwal manoeuvre wordt gevreesd door iedere schipper, omdat we (vooral bij harde wind) veel last hebben van drift en golfslag die ons terig naar de kade duwen. Er is weinig tijd om de zeilen te hijsen en een fout kan leiden tot ernstige schade aan de romp. Bij matige wind tot kracht 4, maken we gebruik van de peddels of de vaarboom om op een aan-de-windse koers te komen, alwaar we de zeilen kunnen hijsen. Bij harde wind zoeken we een plek waar de boot met de voorlandvast aan de kade met de kop in de wind kan liggen (bijvoorbeeld de andere kant van de steiger). Vinden we deze plek niet, dan varen we niet uit! Bij de KB3-cursus leert u een geavanceerde manoeuvre die het wel mogelijk maakt om bij harde wind van lagerwal weg te varen.